650/02

Den 22. juli 2002 blev i sag nr. 56.905:

xxx xxx xxxxxx
xxxxxxxxxxxx xxxx xx xxx
xxxx xxxxx x

mod

Danske Forsikring
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familieforsikring i Danske Forsikring, klager ved sin advokat over størrelsen af den af selskabet tilbudte erstatning for et anmeldt tyveri.

Klagerens advokat har i skrivelse af 8/10 2001 til nævnet fremstillet sagen således: "Nærværende sag vedrører uoverensstemmelse om udbetaling af erstatning efter indbrud den 26. oktober 2000 i klagerens lejlighed, F..vænget, hvor hun blev frastjålet diverse effekter m.m. … Ved brev af 22. januar 2001 fra indklagede (bilag 3) gøres det gældende, at der med klageren skulle have været enighed om, at kravet på erstatning alene vedrørte tre smykker, og at det var aftalt, at klageren skulle fremsende yderligere dokumentation for besiddelsen heraf. Ved brev af 31. januar 2001 (bilag 4) har undertegnede på vegne klageren afvist, at erstatningskravet alene skulle vedrøre 3 smykker, herunder at selskabet ikke måtte have de fornødne oplysninger/dokumentation til at bedømme sikringsbegivenheden og fastsætte forsikringens størrelse. Ved brev af 26. februar 2001 fra indklagede (bilag 5) oplyses det uden nærmere begrundelse, at indklagede ikke har 'tillid til skadesanmeldelsen', og klageren opfordres til yderligere at dokumentere eller sandsynliggøre besiddelsen af de stjålne effekter. Dog erkendes erstatningsansvar for videobåndoptager, videokamera og lommeregner. Undertegnede har ved brev af 19. april 2001 (bilag 6) med tilhørende underbilag nærmere redegjort og dokumenteret det af klagerens lidte tab og dennes besiddelseskrav. Indklagede har ved

brev af 7. maj 2001 (bilag 7) anmodet om fremsendelse af diverse originale bilag. De pågældende bilag fremsendtes af undertegnede på vegne klageren ved brev af 8. juni 2001 ..."

Klagerens advokat anfører i ovennævnte skrivelse til støtte for klagerens påstand følgende anbringender:

"at klageren allerede i forbindelse med skadesanmeldelsen på behørig vis har dokumenteret, at forsikringsbegivenheden er omfattet af forsikringen tegnet hos indklagede,

at indklagede på baggrund af den fremsendte skadesanmeldelse, (bilag 1), har været i stand til at bedømme erstatningens størrelse,

at det på baggrund af det fremlagte materiale er ubegrundet at afvise erstatning med henvisning til, at taksator/forsikringskonsulenten 'ikke har tillid til skadesanmeldelsen',

at indklagede, jf. brev af 22. januar 2001 (bilag 3) alene har anmodet om dokumentation i form af købskvittering, foto, attest eller lignende, der kunne dokumentere, eller sandsynliggøre, at klageren har besiddet de stjålne effekter,

at klageren netop har fremsendt sådan dokumentation, hvorfor det navnlig på denne baggrund må anses for uberettiget at nægte udbetaling af erstatning uden anden begrundelse end at indklagede 'ikke har tillid til skadesanmeldelsen',

at indklagede er pligtig at betale renter af erstatningskravet, jf. Forsikringsaftalelovens § 24 senest 14 dage fra modtagelsen af skadesanmeldelsen og

at indklagede derfor skal tilpligtes at betale erstatning, herunder renter som påstået."

Selskabet gør i skrivelse af 1/11 2001 til nævnet gældende: "Sagen har været nøje gennemgået af selskabets konsulent, som har måttet konstatere, at klagers krav kun i meget beskedent omfang har været tilstrækkelig dokumenteret. Klagers oplysninger i sagen virker generelt utroværdige, og der er ikke overensstemmelse mellem den fremlagte dokumentation og de fremsatte krav. Således har klager som dokumentation for et krav på en videobåndoptager henvist til en kvittering fra Merlin på et minianlæg, og som dokumentation for køb af en ring har klager fremlagt kvittering for køb af et vedhæng. På det foreliggende grundlag har selskabet alene fundet klagers krav vedrørende en videobåndoptager, et videokamera og en lommeregner tilstrækkelig dokumenteret, og

selskabet har derfor kun udbetalt erstatning for disse effekter. Selskabet har overfor klagers advokat gennemgået samtlige erstatningsposter, og vi tillader os i den forbindelse at henvise til breve af henholdsvis den 26. februar og den 6. juli 2001 fra selskabets konsulent L.J. Selskabet har ikke tillid til klagers anmeldelse. Klager har afgivet så mange uoverensstemmende oplysninger, at selskabet må være berettiget til overfor klager generelt at skærpe kravet til dokumentation. På det foreliggende grundlag fastholder selskabet således sin afvisning af at udbetale yderligere erstatning i sagen."

Klagerens advokat gør heroverfor gældende, at klageren på intet tidspunkt har tilbageholdt oplysninger, og at eventuelle uoverensstemmende oplysninger skyldes klagerens udenlandske baggrund, der har forårsaget sproglige samt forståelsesmæssige vanskeligheder.

Videre anfører klagerens advokat i skrivelse af 16. november 2001 til nævnet: "Generelt må det endvidere tillægges vægt, at det sædvanligvis er overordentligt svært at dokumentere sine tab i form af kvitteringer, m.m., hvorfor en enkeltstående uoverensstemmelse for så vidt angår kvitteringen fra Merlin ikke kan medføre, at dokumentationskravet generelt skærpes. Vedrørende dokumentationen for køb af ring, har min klient behørigt angivet det faktiske indkøbte, og ikke et vedhæng, som der ved en fejl er anført af forretningen, Diamant. Dette forhold giver ej heller anledning til, at man generelt kan skærpe dokumentationskravet."

Advokaten anfører i skrivelse af 4/3 2002 til nævnet: "Min klient har endvidere bedt mig om at præcisere, at årsagen til problemerne med at fremskaffe kvitteringer og anden dokumentation for de stjålne effekter blandt andet skyldes, at den 'pengeboks/kasse' som blev stjålet sammen med pengene ligledes indeholdt størsteparten af min klients kvitteringer og tilsvarende dokumentation for indkøbte effekter m.v. Indklagedes venner og bekendte vil kunne bevidne, at min klient opbevarede såvel penge som kvitteringer i den pågældende 'pengeboks/kasse'. Det skal for god ordens skyld bemærkes, at alle de i sagen fremlagte bilag påberåbes som dokumentation for sagsøgers påstand, jævnfør klageskrivelsen af 8. oktober 2001, men at disse naturligvis ikke kan stå selvstændigt, idet disse ikke suppleres med forklaringer fra klagers familie, bekendte, forret-

ningsdrivende, bogholder/regnskabsansvarlig hos S., og modafhøring af indklagedes taksator B.S. og konsulent L.J."

I skrivelse af 6/7 2001 fra selskabet til klagerens advokat fremgår følgende vedrørende kontanter: "Det er dokumentation på den faktiske besiddelse af kontanter som kan dokumentere eller sandsynliggøre, at deres klient har besiddet disse kontanter på tyveritidspunktet, ikke vekselbilag fra banker der er mellem 2 og 9 år gamle, udskrift fra en børneopsparingskonto og ej heller vekselbilag fra et privat fa., hvor hr. D.C.D. den 010699 veksler for 21.460,50 kr. til sin egen rejse i '99 og ej heller vekselbilag fra samme fa. af 111298, som ikke er vekslet af hr. D.C.D., men åbenbart af en 3. person. Det hele skal sammenholdes med, at deres klient netop er hjemkommet fra ferie/rejse 3½ md. forud for indbruddet - hvor det antages at der utvivlsomt har været et pengeforbrug bl.a. til rejse og ophold, hvorfor evt. kontanter måtte stamme fra perioden efter den 100700, hvor deres klient afsluttede sin rejse."

I selskabets skrivelse af 9/4 2002 til nævnet hedder det: "Udover det i vort brev af 1. november 2001 og 9. januar 2002 anførte kan vi henvise til, at der blandt andet for så vidt angår pkt. 9 i erstatningsopgørelsen bevisligt er tale om hælervarer. Denne interesse er efter selskabets opfattelse i strid med FAL § 35, og selskabet må også af den grund afvise at udbetale erstatning i sagen. Vi har ikke yderligere kommentarer."

I selskabets skrivelse af 6/7 2001 til klagerens advokat hedder det vedrørende punkt 9: "Dette pkt. har jeg ikke talt nærmere med Deres klient om, idet pulsforstærkeren var købt via Den Blå Avis, men det er da positivt, at der nu foreligger en kvittering på dette køb. Denne kvitterings rigtighed har jeg efterprøvet og sælgeren J.B. (Jeg forstå ikke helt hvorfor de nævner S. - kvitteringen er fra J.B.) har overfor mig bekræftet, at dette salg har fundet sted som beskrevet i overdragelseskvitteringen, hvoraf fremgår at forstærker og højttaler sælges til P.C. Som oplyst i Deres brev af 19. april 2001, så køber Deres klient forstærkeren af P.C. J.B. nævnte også overfor mig, at han i 7. md. 2000 (det var mens han holdt sommerferie - derfor husker han det så nøje) blev kontaktet af politiet, fordi overdragelseskvitteringen var dokumentation i en til politiet anmeldt tyverisag. Han bekræftede kvitteringens rigtighed overfor politiet. J.B. sælger således pulsforstærker og højttaler den 090300 til P.C., der i perioden fra 090300 til 271000 igen

sælger det til Deres klient. Når en sådan forstærker er stjålet (hælerivarer), så betaler Topdanmark ikke reparationen …"

Nævnet udtaler:
Efter almindelige forsikringsretlige principper påhviler det forsikringstageren at sandsynliggøre sit krav. Dette gælder, uanset at det ikke udtrykkeligt er udtalt i forsikringsbetingelserne.

Nævnet har gennemgået sagen – herunder det af klageren fremlagte materiale – og finder, at dette ikke sandsynliggør, at klageren har et krav på 205.000 kr. På det foreliggende grundlag kan nævnet derfor ikke pålægge selskabet at yde yderligere erstatning for de stjålne effekter. Dette er dog ikke ensbetydende med, at en egentlig bevisførelse ved domstolene ikke vil kunne føre til et andet resultat.

Med dette forbehold

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen